

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Αἰῶνες πολλοὶ χρειάζονται ἕως οὗ λάβωσι σύστα-
 σιν τινα καὶ ὄγκον τὰ ἀνόργανα ὄντα διὰ χημικῆς
 συνθέσεως ἀνεπαισθήτως καὶ ἀφανῶς γινομένης. Πα-
 ριτηρήθη τῶντις εἰς βαθύτατα μεταλλεῖα πρὸ ἐκείνου.
 ταιτηρίδων ἐγκαταλειμμένα ὅτι ἁμοιοῦθ' ἴσχυρα συνελ-
 θόντα ἀπειτέλεσαν στερεὸν σῶμα, ἐνίοτε μάλιστα περιέ-
 βαλον διὰ μεταλλικῆς ὕλης καὶ ζύλα αὐτόθι μείναντα ἀπὸ
 τῶν χρόνων τῆς μεταλλείας. Ὁμοίως εὐρίσκονται συ-
 γνήκεις ἀπολειψιμὰ διάφορα μέρη καὶ φυτῶν καὶ ζώων.
 Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο τῆς φύσεως δύναται καὶ ὁ ἄνθρωπος
 αὐτοσχεδίως νὰ μιμηθῆ ὅπως οὖν κατὰ τινὰς τόπους,
 ἴπου ἀναβρῦσιν ὕδατα τσαυτὴν ἀνθρακικὴν τίτανον.
 ἢ χαλκωδὴ οὐσίαν περιέχοντα, ὥστε καλύπτουσιν ἐν-
 τελῶς διὰ πετρῶδους ἐπιφανείας τὰ ἐν αὐτοῖς συ-
 θιζόμενα. Τὸ σήμαιον τῆς Ἀντιπάρου πλήρης λαμ-
 προτάτων σταλακτιτῶν, καὶ ἄλλο δὲ προσέτι ἐσχάτως
 κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν ἀνακαλυφθὲν παρσιτάνου-
 σιν αὐτόχρημα ἐργαστήρια χημικὰ, ὅπου ἐξελέγχεται
 ἐκ' αὐτοφῶρῳ ἐνεργοῦσα ἀενάως ἡ δημιουργὸς τῶν
 ἔρυκτων δύναμις, καθὼς καὶ εἰς τῆς γῆς τὰ σπλάγ-
 χνα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Δανούβιος αὐτὸς ἀπελίθωσε τὰς ἀψί-
 δας τῆς γεφύρας τοῦ Τραϊανοῦ· αἱ δὲ πολυθρήλητοι
 Τόμ. Β'.

βρῦσεις τῆς Ἰσλανδίας (geysers) τὸ αὐτὸ τοῦτο φαι-
 νόμενον ἐπαναλαμβάνουσιν ἐκάστοτε (1)

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὄρυκτα προκύπτουσιν ἀθρόα
 εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ὡς ἀποτέλεσμα βιαίας τῶν σοι-
 χείων ἀνταλλαγῆς καὶ ἀρμονίας. Ὅπως δὴ ποτε ἁμῶς
 λάβωσι τὴν γένεσιν, ἢ διάρκειά των ἀποβαίνει σχεδὸν
 ἀίθριος, ἐκτὸς γενικῶν καταστροφῶν, αἱ ὁποῖαι ἴσως με-
 ταβάλλουσιν ὁλοσχερῶς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν,
 ἀλλ' εἰς διαιτήματα ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπέραντα.
 Διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγον ἀκριβεῖς περὶ αὐτῶν ἔχομεν
 ἰδέας.

Ἐξ ἐναντίας δὲ γνωρίζομεν ἑκπαλαὶ ὅτι τὰ φυτὰ
 καὶ τὰ ζῶα ὅσῳ βραδύτερον αὐξάνουσι, τόσῳ μακρό-
 τερον παρατείνεται ἡ ὑπαρξίς των. Γηράσκουσι δὲ καὶ
 ἀποθνήσκουσι ταχέως, ἐὰν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου φθά-
 νωσι τὴν ἀκμὴν τῆς φυτικῆς των τελειότητος· quod
 cito fit, cito perit.

Ὅποια διαφορὰ ἀπὸ τοῦ εὐρώτου; (τῆς μούχλας) ὅ-
 ττις φθίρειται μετὰ τινος ὥρας μέχρι τῆς κέδρου τοῦ
 Λιβάνου ζώσης ἐπέκεινα τῶν 1000 ἐτῶν καὶ τῆς
 ἐλαίας, ἧτις ὑπερβαίνει καὶ τὸν ὄρον τούτου! πολὺ
 δὲ μᾶλλον δένδρου τινὸς τῆς Ἀφρικῆς, τοῦ Βαουβάβ, τὸ
 ὅποιον θάλλει ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τριάκοντα καὶ τεσσα-
 ράκοντα ἴσως αἰῶνας!

(1) Lyell's principles of Geology — Buckland
 Geolog. 13ῆ καὶ Ἀριστ. προβλ. Τμ. 24.